

Dosarul nr. 2rac-109/20

Prima instanță: (Judecătoria Strășeni, sediul Central) S. Slobodzean
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) N. Simciuc, I. Țurcan, Iu. Cotruță

Î N C H E I E R E

20 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată ”Caprius-Con”, reprezentată de avocatul Briceac Andrei, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată ”Caprius-Con” împotriva Primăriei Temeleuți, raionul Călărași cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și penalității, împotriva deciziei din 08 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Primăria Temeleuți, raionul Călărași, s-a casat hotărârea din 27 decembrie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central și s-a emis o nouă hotărâre,

c o n s t a ț ă :

La 03 mai 2018, Societatea cu Răspundere Limitată ”Caprius-Con” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei Temeleuți, raionul Călărași cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și penalității.

În motivarea acțiunii, Societatea cu Răspundere Limitată ”Caprius-Con” a menționat că în temeiul contractului privind achiziția prin procedura Cererii Ofertelor de Prețuri a bunurilor (servicii) din 26 aprilie 2014, în calitate de vânzător, și-a asumat obligația de a vinde și livra (presta), iar Primăria Temeleuți, raionul Călărași, în calitate de cumpărător și-a asumat obligația de a recepționa și a achita prețul bunului (serviciului) prevăzut în specificația din Anexa nr. 1

Astfel a invocat că prețul contractului a fost stabilit la suma de 576 128,74 de lei, care a fost achitat parțial de către pârât, restanța fiind în sumă de 56 931,43 de lei.

În scopul soluționării litigiului, la 19 aprilie 2018, în adresa pârâtului a fost expediată reclamația cu solicitarea de a achita suma restantă, însă aceasta a fost lăsată fără un răspuns.

La fel, Societatea cu Răspundere Limitată ”Caprilius-Con” a specificat că pârâtul urmează să achite penalitatea în mărime de 10 247,66 de lei, precum și dobânda de întârziere pentru folosirea surselor financiare străine pentru perioada 07 mai 2015 – 02 mai 2018, ce constituie suma de 35 317,76 de lei.

Reclamantul Societatea cu Răspundere Limitată ”Caprilius-Con” a solicitat încasarea de la Primăria Temeleuți, raionul Călărași a sumei de 56 931,43 de lei cu titlu de datorie, încasarea sumei de 10 247,66 de lei cu titlu de penalitate și suma de 35 317,76 de lei cu titlu de dobândă de întârziere.

De asemenea, a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 27 decembrie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, s-a admis acțiunea depusă de Primăria Temeleuți, raionul Călărași.

S-a încasat de la Primăria Temeleuți, raionul Călărași în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată ”Caprilius-Con” suma de 56 931,43 de lei cu titlu datorie, suma de 10 247,66 de lei cu titlu de penalitate, suma de 35 317,76 de lei cu titlu de dobândă de întârziere, suma de 3 075 de lei cu titlu de taxă de stat și suma de 4 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin decizia din 08 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Primăria Temeleuți, raionul Călărași, s-a casat hotărârea din 27 decembrie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central și s-a emis o nouă hotărâre, prin care:

S-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată ”Caprilius-Con”.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că prima instanță, invocând informația din extrasul de conciliere a calculelor între Societatea cu Răspundere Limitată ”Caprilius-Con” și Primăria Temeleuți, raionul Călărași la situația din 01 septembrie 2017, anexat la materialele cauzei, din care rezultă că pârâtul înregistrează o datorie în sumă de 56 931,43 de lei, a dispus admiterea pretenției privind încasarea datoriei.

Astfel instanța de apel a considerat eronată concluzia instanței de fond în acest sens, or, informația din extrasul de conciliere a calculelor între Societatea cu Răspundere Limitată ”Caprilius-Con” și Primăria Temeleuți, raionul Călărași la situația din 01 septembrie 2017, reprezintă un înscris semnat doar de către reclamant, respectiv un act de verificare semnat unilateral nu poate servi drept temei de admitere a acțiunii.

La fel, instanța de apel a menționat că prețul bunurilor livrate a constituit suma de 576 128,74 de lei.

Iar, din înscrisurile anexate la cererea de apel, rezultă că Primăria Temeleuți, raionul Călărași a achitat facturile prin trei transferuri bancare – ordinul de plată nr. 349 din 30 iulie 2014 în sumă de 57 600 lei (plata în avans), ordinul de plată nr. 415 din 03 septembrie 2014 în sumă de 260 800 lei și ordinul de plată nr. 646 din 18 decembrie 2014 în sumă de 257 700 lei, beneficiar în ordinele de plată fiind Societatea cu Răspundere Limitată ”Caprilius-Con”.

Deci, prin ordinele de achitare, Primăria Temeleuți, raionul Călărași a achitat obligațiile ce rezultă din contractul nr. 21 din 26 mai 2014 și prin urmare este incertă și neprobată pretenția reclamantului.

La 12 martie 2020, Societatea cu Răspundere Limitată ”Caprilius-Con”, reprezentată de avocatul Briceac Andrei a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurentul Societatea cu Răspundere Limitată ”Caprilius-Con”, în motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și anume faptul că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și anume prevederile art. 66 alin. (1), 946 alin. (1), 966 alin. (1) și 572 alin. (2) din Codul civil (în redacția legii de până la 01 martie 2019).

La 27 martie 2020, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, însă date referitor la recepționarea de către intimat a cererii de recurs, la materialele cauzei lipsesc.

La 27 martie 2020, recurentul a depus argumente suplimentare la cererea de recurs, prin care a solicitat compensarea cheltuielilor de judecată suportate în recurs și anume suma de 4 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

La 04 mai 2020, Primăria s. Temeleuți, raionul Călărași, prin intermediul avocatului Tetelea Eufgen, a depus referință la recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Caprilius-Con”, prin care a solicitat să fie considerat inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 08 mai 2019, însă recurentul a recepționat decizia motivată a instanței de apel numai la 11 ianuarie 2020 (f.d. 100).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 12 martie 2020, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (*Golder împotriva Regatului Unit*, pct. 38; *Stanev împotriva Bulgariei (MC)*, pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei*, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței*, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea *Botten v. Norway*, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra

inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Caprius-Con”, reprezentată de avocatul Briceac Andrei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Caprius-Con”, reprezentată de avocatul Briceac Andrei.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu